

Протокол

№

гр. София, 29.05.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12852** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал.1 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10.00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. В. В. – редовно призован, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ полицейски инспектор С. Н. С. от 05 РУ на СДВР – редовно призован, не се явява и не се представлява.

ЯВЯВАТ се редовно призованите за днешното съдебно заседание свидетелите С. Н. В. и М. Г. М..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В.: Водя допуснатите ми за днешното съдебно заседание двама свидетели и моля те да бъдат разпитани.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелите и СНЕ тяхната самоличност, както следва:

1. М. Г. М. – 61 годишна, неосъждана, без дела и родство със страните.
2. С. Н. В. – 60 годишна, неосъждана, без дела и родство със страните.
3. Р. Г. С. – 44 годишна, неосъждан, без дела и родство със страните.

4. В. В. К. – 35 годишен, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелите за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

Свидетелите ОБЕЩАХА да кажат истината.

При разпита си свидетелят М. М. заяви следното:

Виждала съм г-н В.. Аз работя като охранител към фирма „Е.” в сградата на Направление „Архитектура и градоустройство” /НАГ/ към Столична Община, която се намира на [улица]. На 01.11.2019 г. си спомням, че господин В. влезе в сградата на НАГ заедно с една госпожа, която снимаше с телефона. Във фойето има една статуя, която те искаха да покрият със зелен плат. Господинът постави стълба, за да може да се качи, след което ние извикахме административният директор. Оказа се, че той е искал да постави този плат на статуята, но е получил отказ от главния архитект. Аз предупредих господина да не пристъпва към опаковане на статуята, но въпреки това той настояваше. След като административният директор слезе му показа отказа, въз основа на неговото искане. След това дойдоха и юристи, които работят към НАГ, за да му обяснят, да не предприема действия по опаковане на статуята. Той настояваше да се опакова статуята. Мисля, че намеренията му бяха свързани по някакъв начин с предстоящите избори. Първо повикахме „Общинска полиция” и след това патрул от 05 РУ към СДВР. Господинът по-скоро предизвикваше органите на реда, за да се получи конфликт, но никой не се подаде на това и съвсем спокойно му беше обяснено, че не следва да опакова статуята. Преди да пристъпи към действия по опаковане на статуята господин В. учтиво и възпитано ни уведоми какво мисли да направи и за какво е там. Показа документ, с който е искал разрешение, но не показва издадения му отказ. След това служители му донесоха отказа и му го показаха. Господинът не пристъпи към опаковане на статуята, защото слязоха юристите на НАГ и му обясниха, че няма право да извършва това действие. Първо слезе административният директор и после всичките шест юриста. Господинът пречеше на нашата работа. Нямахте агресивност от негова страна, но имаше нахално стоене и отстояване на неговите намерения. Считаю, че г-н В. пречеше на гражданите, които посещаваха сградата. Той беше с още двама души и всички стояха в средата на фойето, като госпожата, която беше с него, снимаше с телефон. Не знам дали е имало оплаквания от посетителите в сградата.

СЪДЪТ освободи свидетелят.

При разпита си свидетелят С. В. заяви следното:

Аз работя в НАГ в отдел „Информация”. На 01.11.2019 г. бях на работа на гишето. Около 09:30 часа влезе господин В. с госпожата, която се намира в залата. Тя снимаше с телефон. Господинът постави на бюрото ми писмото, което е подал за разрешаване на опаковането на статуята с плат. Фойето е малко като площ и в неговия ъгъл се намира статуята на Света С.. Аз не съм човекът, който разрешава такова мероприятие и съответно се обадих първо на административния директор. Той слезе много бързо, взе писмото и се качи горе, като малко след това донесе отказа. Първоначално главният архитект се е обадил на „Общинска полиция”. Дойдоха двама сержанти и започнаха да убеждават господина, че пречи на работата на служителите и му обясниха, че не може да извърши това действие по обличане на статуята. Той не се

съобрази и се наложи да извикат патрул от 05 РУ, в който имаше и офицер. Цялата тази ситуация продължи минимум три часа. С действията си г-н В. пречеше на нас да работим, както и да обслужваме нормално гражданите. Фоайето е много малко и беше невъзможно да се обслужват посетителите, тъй като се водеше спор, защото господинът не желаше да изпълни разпореждането на полицията и да напусне сградата. Комуникацията беше в устна форма. Не се използваха нецензурни думи, но той се противопоставяше на полицията да напусне сградата и да преустанови действията си и с присъствието си той пречеше на нормалната работа по обслужването на гражданите. Когато господинът ми показа писмото, с което е искал разрешение, аз се обадох на административния директор и докато го чакахме да слезе господинът не предприемаше никакви действия просто стоеше и чакаше. После г-н В. изчака директора да отиде до главния архитект и да се върне, като през това време също не извършваше никакви действия. Считаю, че се създаде суматоха часове наред и господинът беше предпоставка да се създаде тази ситуация, защото не искаше да напусне сградата. Служителите на реда, които дойдоха, бяха поне пет човека. Във фоайето имаше още 4-5 човека, служители на НАГ. Когато дойдоха полицейските органи на 05 РУ те дълго време стояха и разговаряха с господин В.. Те му разпоредиха да преустанови това събитие, но той не се подчини. Моето работно място се намира във фоайето. Открито е и е отделено само със стъклена преграда. Има голямо гише. Поведението на господина беше нормално. Не съм чула точно разговора между него и органите на полицията. След като напуснаха сградата, отвън продължиха да си говорят. Мина известно време, и тъй като имаме затворено пространство откъм Ц. баня, което е с автоматична врата, те бяха ходили там и бяха накарали техен познат да говори с охраната да отвори тази врата, като не знаехме, че искат да влязат от там, за да отидат на комина. Не мога да отговоря дали господинът се е съпротивлявал да изпълни разпореждането на полицията. Беше шумно. Не можех да чуя нито гражданите какво ме питат, нито те ме чуваха като им отговарях. Не можех да изпълнявам нормално служебните си ангажименти. Действието се развиваше на един метър пред очите ми. Нямахме официално оплакване от посетители по отношение на ситуацията.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

При разпита си свидетелят Р. С. заяви следното:

Аз присъствах на събитието на 01.11.2019 г. Познавам г-н В. повече от 12 години като човек, който застъпва граждански интереси на територията на една държава, която е забравила своята демократична основа. Аз бях информирана доста по-рано за подаването на уведомлението от негова страна до кмета на Столична община /СО/ г-жа Й. Ф. за осъществяване на исканото мероприятие, което е във връзка със Закона за събранията, митингите и манифестациите /ЗСММ/, което не предвижда разрешителен режим, а само уведомителен. Като активен гражданин, в какъвто разпознавам себе си, исках да разбера как работи тази система това човек да изрази своята свободна воля без по какъвто и да било начин да нарушава общинска собственост, а само със средствата на някакво творчество. Знаех за намеренията на г-н В. да постави зелен плат върху статуята, която е символ на [населено място]. Към онзи момент кметът на СО не беше възразил за намеренията на г-н В., а доколкото знам и до сега няма издадена забранителна заповед по този казус. По отношение на

01.11.2019 г. – отидохме в сградата на НАГ там, където се намира статуята. Аз бях подготвена да снимам всеки един детайл, така че да популяризирам формата добър или лош такъв, какъвто се получи. Това беше целта на моето снимане, защото по-трудно понякога човек вербално или писмено предава една ситуация, а и може би видеоматериалът онагледява най-добре. Когато влязохме в сградата г-н В. отиде до гишетото, което искам да подчертая, че е отделна кабинка в сграда с врата, която има процеп отдолу и се затваря като гише, след което уведоми тези две дами, които дадоха показания, че има подадено уведомление до кмета, с което иска да реализира това мероприятие. Обясни им спокойно, че тъй като не иска те да носят каквато и да било отговорност за тези действия, които той ще предприеме, те да преценят на свой ред към кого трябва да се обърнат, за да предостави тези документи на вниманието на отговорния орган. В резултат на което след около 10-15 минути слезе г-н А., който се представи като началник „Управление и сигурност”. През цялото време всички ние, просто стояхме в едно ъгълче на фойето, за да не пречим, което е доста по-голямо от мястото, което описаха разпитаните дами преди мен. Аз лично вербално не съм общувала с нито една от дамите или с някои от хората, които са били там. Дойде господинът, който не беше запознат с казуса и взе уведомлението. Когато се върна след 15 минути ние все още стояхме така кротко, при което донесе някакво писмо от арх. З., което на практика изразяваше някакво мнение към органа, който трябва да забрани такова събитие. Доколкото имам информация и по това писмо към днешна дата г-жа Ф. не се е произнесла. Господин В. не е провокирал по никакъв начин служителите. Той е много внимателен, възпитан и културен човек и не е предизвиквал намесата на полицията. Неговата цел беше да им обясни закона и неговото приложение в тази му част. Според мен и органите на „Охранителна полиция” не познаваха този закон. След като той отново, с изключително търпение и спокойствие, обясни целия казус на полицията, а също така и своите права, които желае да реализира, като в детайли им каза по какъв начин те биха нарушили правата му възпрепятствайки го да изпълни това мероприятие, ги помоли най-учтиво, ако може да разговаря с началника, който в момента изпълнява тази длъжност, за да може да носи някой персонална отговорност за тези предприети действия. Обадиха се на началника, но той от своя страна не пожела разговор с г-н В.. Всичко беше в диалог между полицията и г-н В.. Той съвсем доброволно напусна сградата. Нито от страна на полицията, нито от наша страна е имало каквото и да било агресивно поведение. Единственото агресивно поведение беше на служителите от юридическия отдел, които ми грабнаха телефона от ръцете, за да не заснимам с него. Полицаяте станаха свидетели на този момент, но не реагираха по никакъв начин. Цялата ситуация се разви в рамките на 1 ч. - 1 ч. и 15 мин. Нямахме никаква форма на словесна или физическа агресия по отношение на когото и да било от г-н В.. Пазя видеозаписа, който успях да направя. Не съм го разпространявала публично в интернет пространството. Готова съм да го предоставя на съда. Единственият човек, който взе отношение към създалата се ситуация и то в защита на г-н В. беше един господин на име П., който се възмути от действията на полицията, когато разбра какъв е случаят. СЪДЪТ освободи свидетеля.

При разпита си свидетелят В. К. заяви следното

Присъствах на събитието на 01.11.2019 година. С г-н В. се познаваме повече от 10 години и в много граждански каузи сме били заедно рамо до рамо включително и в

някои съдебни дела в Административен съд София-град срещу различни актове на общинските и държавни институции. Познавам неговата гражданска позиция. Той ме информира за неговото намерение да предприеме действия по обличане на статуята в сградата на НАГ на 01.11.2019 г. Аз също съм организиран подобни мероприятия, над двадесет такива за последните 10 години и знам самия механизъм, по който се случват. До сега не съм получавал отказ за такъв вид мероприятия. Разговарял съм с полицията преди и по време на такива събития и съм наясно с процедурата. Той ме беше уведомил и аз приех с удоволствие да отида и да му окажа най-вече морално съдействие, защото той се беше подготвил с необходимите материали, които му бяха необходими. Някъде към 09:30 часа влязохме в сградата на НАГ. Г-н В. се представи на охраната, на тези дами, които бяха в залата. Съвсем учтиво им обясни какво възнамерява да направи. Предостави им уведомлението, след което те се обадиха на техния началник. Спокойно изчакахме около 15 минути заедно с г-жа С. и г-н В. да се появи съответното лице. Кабинката, в която стои охраната е предверие и от там се влиза за мястото където са гишетата. Стояхме в ъгъла близо до статуята, като с това по никакъв начин, по мое мнение, не сме възпрепятствали достъпа на граждани до сградата. След 15 минути дойде директорът с още няколко души и в нормален тон и разговор започнаха да си разясняват ситуацията, тъй като явно не са били наясно. Г-н В. няколкократно обясни, че съгласно Закона за събранията, митингите и манифестациите /ЗСММ/ може да извърши тази визуализация, защото режимът за подобно мероприятие е уведомителен и той е подал съответното уведомление, за което не е получил категоричен отказ от кмета на СО. Мисля, че цялата ситуация продължи около два часа. Първоначално дойдоха служителите на НАГ около 4-5 човека и около 20 минути след тях дойдоха служителите на „Общинска полиция”. Г-н В. отново съвсем спокойно няколко пъти обясни какво възнамерява да направи и какви са неговите права, които му дава Конституцията на Република България. Не е имало агресивно поведение нито от наша страна, нито от страна на полицията. По-скоро бих казал, че служителите на юридическия отдел повишаваха тон. Служителите не позволяваха на г-жа С. да заснеме статуята. Малко след това бяха извикани и дойдоха полицейските органи на 05 РУ. Той и на тях съвсем спокойно разясни и защити своята позиция. Аз мисля, че фойето на НАГ е обществено пространство с широк обществен достъп и без ограничителен режим. След около два часа обяснение полицейските органи разбраха, че ще им бъде трудно да изведат г-н В. от сградата и за да се случи това ще трябва да упражнят някакви насилствени действия и написаха някаква заповед той да освободи пространството. Той доброволно се подчини и изпълни разпореждането им. Искам да кажа на съда, че избраният подход, който той беше избрал, за обличането на статуята, не е накърнил по никакъв начин общинско имущество или общински интереси. Г-н В. искаше да защити своите права по закон. След като дойдоха органите на 05 РУ, той и на тях обясни позицията си и защо се намира на това място. Впечатлен съм от неговото търпение в тази ситуация. Г-н В. посочи няколко пъти на служителите, че го възпрепятстват да извърши едно мероприятие, за което вече е уведомил Столична община и съответно и те носят отговорност за това възпрепятстване. Бих казал, че той се опитваше да обясни на полицаите с цел да му съдействат да може спокойно да упражни правото си, тъй като служителите на НАГ, които присъстваха в този момент, се противопоставяха на това. Освен взимането на телефона на г-жа С. от служителите на юридическия отдел към НАГ не е имало друг физически конфликт или агресивно

поведение от нито една от страните. Не е имало никакъв конфликт с органите на реда. Стояхме в онази част на помещението, в която по никакъв начин не възпрепятствахме достъпа на граждани в сградата и те спокойно можеха да влизат в деловодството. Единственият, който защити г-н В. беше г-н И. П., който аз познавам. В сградата нямаше посетители, които да се оплачат, че им пречим да извършат своите справки и проверки. Дори г-н В. да беше реализирал мероприятиято си и да беше облякъл статуята със зелен плат това по никакъв начин нямаше да наруши нейната цялост. По-скоро се касаеше за арт мероприятие чрез изразни средства.
СЪДЪТ освободи свидетеля.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В.: Моля да изискате от главния архитект на СО схемата, от която да се види пространствено фоайето на сградата на [улица] връзката му с другите помещения в тази сграда. Твърдя, че площта е по-голяма от съдебната зала, в която се намираме. Самата статуя е в единия ъгъл и моите действия не пречеха на влизането и излизането на гражданите в сградата. Ако прецените моля да приемете и видеозаписа, който е направен от г-жа С.. Моля преценката да бъде изцяло на съда, като не държи на 100 % на тези свои доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствените искания

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя за събиране на горепосочените доказателства, като счита същите за неотнормирани към предмета на спора, който беше напълно изяснен от неговата фактическа страна посредством събраните гласни доказателствени средства и писмените доказателства, съдържащите се в административната преписка.

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В.: В самата жалба аз съм посочил своите аргументи и подробно съм изяснил фактическата и правната страна на въпроса. Искането ми е да уважите жалбата, както беше уважено искането ми да се отмени предварителното изпълнение на оспорения акт и да признаете моите права изцяло. Смятам, че живеем в свободна държава в 21 век, 2020 година, със сравнително нова и съвременна Конституция, вече 30 години, и законодателство, което е инспирирано от

тази Конституция. Считаме се за част от европейска общност с нейните ценности, защитата на права, интереси и свобода и би трябвало всеки гражданин, включително и аз, да може да се възползва от този правов ред. Твърдя, че с нищо не съм нарушил правовия ред и не съм създал предпоставки за конфликт. Отишъл съм сам с двама свидетели. Те не са ми помагали да правя каквото и да е и не е имало нужда 10 души да се противопоставят на моето мероприятие. В една нормална държава полицията се води от върховенството на закона и защитава правата и интересите на гражданите, не на политиците и не на административните органи, когато те не си вършат добре работата. Аз съм уведолил компетентния орган за това свое намерение, съответно той е успял да комуникира с останалите свои служители и не е предприел нищо, за да забрани това действие, което беше част от една поредица от неща, които тогава се опитах да реализирам. Понякога, когато хората говорят те просто не биват разбирани и се налага да се използват други изразни средства. Това и предприех. Преценил съм, че не ме разбират, когато нещо пиша или казвам на обществени места и публични форуми, от които съм част. Служителите от общината ме познават добре, но комуникацията не тече по нормален начин и съм решил да опитам един социален експеримент дали с други средства посланието ми може да достигне до хората. Конкретно този случай беше свързан с едно желание на Столична община да получи приз от Европейска общност, че е зелен град. В продължение на 30 години ние целенасочено, административно разрушаваме зелената система на града с всички възможни средства включително и с актове, които позволяват презастрояване. Аз съм имал правото и свободата да извърша това действие и когато някой ми е попречил да го направя е редно съдът да постанови акт, с който да каже кой е прав и кой не е в тази ситуация и по този начин административните органи, каквито в случая са полицията, да научат своите права и задължения по такива казуси, за да може да реагират адекватно на всякакви подобни случаи. Тяхната работа е определена в закона и когато излязат извън тази законова рамка те също биха били нарушители. В нашата обществена система на ценности, свободата и правото на изразяване е толкова значима и високо поставена каквито са правото на живот, справедлив съдебен процес, благоприятна жизнена среда и т.н. и нарушаването на това право от административните органи е недопустимо.

СЪДЪТ ДАВА 14-дневен срок от днес на страните за представяне на

писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.04 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: